

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra ALICE

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 351.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph02val-shoot-idm139709892073264/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

Da den unge Herre troede at opdage, at hans Tale mis-
hagede hans Dame, slog han om og sagde med dannet Tønelald:
— Prokeneren maa endelig ikke tro, at jeg ikke sætter Pris
paa Litteratur. Jeg læser det meste af, hvad der udkommer, jeg
forlanger blot, at det skal være saadan en Smule . . . pikant.
Og oprigtig talt — Vers! . . . véd De hvad? Det er dog vist et
overvundet Standpunkt.

— Men Drachmann da? Nøj det ud af Alice.

— Gud bevares: Sving, Fut, Stemning! Et stort Talent.
Men . . .

Saa kom der en Bedømmelse af Digteren, som Alice ikke
hørte efter. Hun var glad, da Dansen var endt.

Professoren hjalp hende Tøjet paa ude i Entreen. Han
klappede hendes Kind og sagde:

— De var en Pryd for Ballet. Maa jeg haabe snart at se
Dem til ungk Selskab. Forsigtig og sagte nærmede han sit An-
sigt til hendes. Hun mærkede Varmen fra hans Kind straa-
le over paa hende. De store brune Øjne, den røde svulmende
Mund kom nærmere og nærmere, og uden at Alice vidste, hvor-
dan det gik til, var deres Læber mødtes i et Kys.

Hun hyllede sit Hoved tæt ind, da hun gik ned ad de
brede Trapper i den store Skolebygning. Hendes Hoved brændte,
hendes Hænder rystede. Hun løkkede for sig selv og sagde:

— Det var jo, som om din Fader havde kysset Dig, og
Du ham.

Men hun kunde dog ikke rigtig faa sig selv overbevist om
det faderlige og datterlige i dette Kys, det første, hun havde
givet en Mand, siden hun kom til Skelsaar og Alder Op
i hendes Minde steg underlig manende en høj Skikkelse med
blinkende Hjaelm paa Hovedet. Hvorfor kom den Skikkelse
frem, saa tidt hun kom uden for sin dagligdags Stemning?

Efterklang af Musikken, Genskin af Lysene og Farvepragten,
Danserytmernes Takt; hurtig forbillende, knap skænelige Billeder
af unge, glade, kønne, glødende Ansigter; hvide Halse, slanke
Mandsskikkelser skinnede og suste i hende, mens hun kørte, og
hun syntes at høre Champagnepropperne knalde om sig i Luften.
Mindet om Professorens Kys kom til at danse lystigt med under
Jubelens Ekko.

Vognens Fart sagtnede et Øjeblik. Der veksledes Ord fra
Kuskeseidet med en Person, men det foregik som i en lang